

अङ्कनादाय वैदेहीं लज्जमानां यशस्विनीं ।
 लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा विक्राप्तेन धनुष्मता ॥ १० ॥
 अब्रवीच्च विमानस्थो राघवः सर्ववानरान् ।
 सुग्रीवं च महावीर्यं रक्षसं च विभीषणं ॥ ११ ॥
 मित्रकार्यं कृतमिदं भवद्विर्वानरर्षभाः ।
 अनुज्ञाता मया सर्वे यथेष्टं गतुमर्हथ ॥ १२ ॥
 यत् तु कार्यं वयस्येन स्निग्धेन च हितेन च ।
 कृतं सुग्रीव तत् सर्वं भवता धर्मचारिणा ॥ १३ ॥
 किष्किन्ध्यां गच्छ सुग्रीव स्वराज्यमनुपालय ।
 विभीषण महाबाहो क्षत्रधर्मभृतां वर ॥ १४ ॥
 स्वराज्यं ते मया दत्तं लङ्कायां रक्षसेश्वर ।
 न च त्वां धर्षयिष्यन्ति सेन्द्रा अपि दिवौकसः ॥ १५ ॥
 अयोध्यामधिगच्छामि राजधानीं पितुर्मम ।
 अभ्यनुज्ञातमिच्छामि सर्वानामन्त्रयामि वः ॥ १६ ॥
 एवमुक्तास्तु रामेण कुरीन्द्रो हरियूथपाः ।
 ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे रक्षसश्च विभीषणाः ॥ १७ ॥
 अयोध्यां नगरीं गतुमिच्छामः सहितास्त्वया ।
 तवाभिषेकमिच्छामो द्रष्टुं हृदयकाङ्क्षितं ॥ १८ ॥
 दृष्ट्वा तवाभिषेकं च कौशल्यामभिवाद्य च ।
 न चिरादागमिष्यामः स्वगृहान् नृपसत्तम ॥ १९ ॥